

RMK, L

363

The image shows the front cover of a book. The cover is bound in a dark red, possibly velvet or plush, material. The main surface of the cover is covered in a marbled paper with a dense pattern of irregular yellow and brown spots, resembling a stone or biological texture. In the top left corner, there is a small, rectangular, off-white paper label with a thin black border. The label contains two lines of text: 'RMK, L' on the top line and '363' on the bottom line. The corners of the book cover show some wear and the underlying binding material is visible at the top right and bottom right corners.

R. A. K. T.
363

(Felpis.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

1241
Kodrai: Ntolomeus.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

123

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HISTORIA.

Mikeppen az Ptolomæus
KIRALY, AZ MOYSESNEK OT
Könyvet, nagy költséggel, fordította az Sido es
Görög nyelvből, az hetven ket (Bőlcsek)
Tolmácsok által.

Okfor foltunk az reghi nagy údőről,
Kivaltkepen Vilag biro Sandorrol. Cyrus
Királyrol, es Nabuchodonozorrol, Ezek u-
tan megh lő: jeles dolgokrol.

Emlekezzünk most egy reghi údőről,
Ptolomæus Philadelphus Királyrol. Hetven-
ket Sido mester tolmácsokrol, Moyses Tör-
vényenek tolmácsolafarol.

Ptolomæus hetvenket kerdeseről, Az kerdesre hetvenket
feleletről. Tanusagot vehetnek Urak erről, Ha meg halgatna-
jak az reffegsegtől.

Történek hogy Alexander meg hala, Biro dalma ot negy
Királyra álla, Calsander Macedoniát valasztá, Antigonus kis
Asiát valasztá.

Veve Selencus Syriát maganak, Ptolomæus lőn Ura Egyi-
ptomnak, Ettől fogvan Királyit Egyiptomnak, Nevezik es
mondgyak Ptolomæusnak.

Azert ez nagy hatalmas Király vala, Ierusalemet is megh
vőtte vala, Sok fantalan Sidót rabba tőtt vala, Elő Ptolomæus
Király ez vala.

Gyakran Király ezen bankodik vala, Felesége neki mag-
talan vala, Vegre Királyt isten javaval lata, Egy szép Fiu mag-
zattal ötet lata.

Igen örüle Király ő kis fiának, Nevezete ötet Philadel-
phusnak, Testamentomaba hagyá Országának, Holta után hog
Fiat valasztanajak.

Negyven éftendeiglen birta vala, Egyiptomot, vegre ugy
megh holt vala, Philadelphus huš Estendőš megh vala,
Mondhatatlan bolcs eses iffiu vala.

Tudos embereket ő šeret vala, Io Könyveket šeret es ked-
vel

vel vala, Egy tudós bölcs ember köftők el vala, Phalerens De
meternek azt hiják vala.

Az Kiralynak fő tanatja ez vala, Gyermekfegeben Docto-
ra ez vala, Kiraly fantalan Könyveket gúrt vala, Kiket az Kö-
ny tartoban rakat vala.

Dicsiretes Ión Kiralynak fiandeka, Világ ferte Könyve-
kert el boesata, Kiket akar rakni Köny tartojaban, Vilagon ne
lenne mar annak maffa.

Urak ha nem bannatok egyet fölnek, Hazatokban mi-
nap fellel tekintek, Sohó en csak egy Könyvet sem lathatek,
Pintós serlegót Oflablát lathatek.

Oly igen feltek tú lám az Papfagut, Hogy nem tanultok az
Pogan Kiralytul, Az vitezleg megh lehet az Pennatul, Bar ne
felnetek így az Bibliatul.

Vala egykor Doctórral az Tarhazban, Kiraly kérde hany
Köny az Könytartoban, Ket zaz ezért monda lenni Tarhazban,
Öt száz ezer lenne rövid napokban.

Ezt monda Doctör ottan az Kiralynak, Meg bocsaßon fel,
segőd nekem folgadnak, Draga Könyveket ertem im az Si-
doknak, Elő Isten törvényenek kit mondnak.

Rolla gondgya legyen te Felfegednek Tarhazadban azok-
is it legyenek, Monda Kiraly búkfeg hogy it legyenek, Semmit
ne kedvez ebben en kincsemnek.

Tanacsomat ha Felfeged be vessi, Doctör mondgya, Sidot
nem minden erti, Görögül búkfeg volna tolmacsolni, Erről az
fő Papnak kellene írni.

Ó tölle jeles Tolmacsokat kerni, Kiknek Sidoul Görö-
gúl kellene tudni, Az fő Papnak ajandekot kuldeni, Így kel az
Isten Könyvet tölle kerni.

Nagyon halgattya Kiraly mind ezeket, Iova hagyja minden
jo befedecket, El tókelle hogy ő az Szent Könyveket, Ki kereti
es tolmacsoltattya őket.

Tul mas felől Kiralynak Komornyika, Aristeas neve, Ki-
ralynak igen föla, Felfegednek bizony jo kevanfaga, De egy
dolog által al ez dologban.

Vagyon az Sidoknak erős Istenek, Ki az rőrvént adta csak
őneki ők, Kit nevezünk hivunk mi Iupiternek, Mert az mi ele-
inktől ugy ertöttük.

Oh melly csudalatos az Ember dolga, Az jo szabadfagot
igen javallya, Az fogfagot de halalig utallya, Így vagyon Iram
az Sidoknak dolga.

Lam

Lamjol tudok Uram te orfagodban, Szantalan fok Sido
vagyon rabsagban, Kiket Atyad hozot ide rabsagban, Kiert
vadnak Sidok tudom banatban.

Velom femmi nem kel kevanfagodban, Uram kegyelmes
legy, fiolok biftomban, Migh Sidok itt lefennek ez nagy fogfag-
ban, Tekints fegyeneket nyavallyajokban.

Meg ad azért Uram szabadfagokat, Az nagy Isten erte ad
minden jokat, Az utan küld be bar Oratoridat, Bizvást keryed
Könyvet es Tolmácsokat.

Igen halgat Kiraly, kerdötte vala, Vallyon f mennyi vol-
na az foglyok sama, Az tanacsok közzül egyik így föla, Szaz
ezer fogolynak nem volna hea.

Nem tevezek fok volna Ptolomeusnak, Befedet fogada jo
tanacsanak, Egy nagy lakodalmot ő fölgainak, Szerze, szabad-
fagot ada Sidoknak.

Az Magyar orfagban, es ben Erdelyben, Kiralynal, Urak-
nal fok tanacs vagyon, Azert minden ember ugy tanacsollyon,
Tanacsaval fegent ne nyomoriton.

Csodalatos dolgot minap hallottam, Egy Ur tanacsatol
megh ifonyottam, Szola legy later migh iffiu vagy Uram, Az
ma fette veddel, bar mind en ream.

Vajte gonos tanacs, ki az Istennek, Ellenfege vagy te az
fegyeneknek, Nyomoritoja vagy te az Özvegyöknek, Teged
Isten el vet, higy befedemnek.

Vegeze ezt Kiralyjo tanacsival, Hogy minden jot tenne
fegeny Sidokkal, Nem fokat hasznalna ő rabsagokkal, Követe-
ket küldé parancsolattal.

EDICTUM LIBERATIO- nis ludæorum.

ITben Egyiptomban kik nagy fogfagban, Atyam melly Sido-
kat vetöt rabsagban, Megh fada Jullyanak hadgyuk parancs-
ban, Ki ezt nem fogadgya elik haragban.

Nem lehen ebből fenkinek nagy kara, Hus Siclus lehen
mindennek valtsaga, Minden ember asis töllünk meg várya,
Husad napra jöjen fel Tarhazamban.

Csak ez azért az mi parancsolatunk, Az ki ezt fogadgya
lehen barátunk, Az ki nem fogadgya arra haragunk, Külömbet
szeknel mi sem akarunk.

Vadnak nagy örömben Sidok segények. Nagy halakat a Jónak az Ur Istennek. Kegyes voltan az jó Fegyedelemnek, Csodalkoznak okat kérdőzik tőnek.

Vegre meg érték az Király fiandekat, Hogy kevannya az Sidok Bibliaját, Sokan Sidok vővek az Király földgyat. Egyiptomban tőnek Sidok maradtak.

Egy somma az Raboknak arranak, Hatfáz hatvan ezer Siciust oltanak, Het egefi nap ezeket megh olvasak, De semminek tőttek az jó Királynak.

Meghis föla Király fő Tanácsival, Ajandekot küldgyen Oratorokkal, Aft vegeze hogy egy draga ástallal, Arany ezüst Csefeket küldgyen kannakkal.

Ó az ástalt Salamon Templomanak, Szent kenyerek hogy azon allanak, Arany Csefek, Poharak, es az kannak, Meregetni aldozatkor volnanak.

Szaz Gyra ezüst az nagy fő Papnak, Király ajandekon Eleazernek, Ország berent mindenűve iranak, Leles hires Ötvőseket hozanak.

Igen hamar az merteket ki ada, Aranyat ezüstöt bőven ki ada, Hosiűsaga belcűsege egy vala, Magasiaga masfel fingni csak vala.

Söt temerdekege negy unyi vala, Liliom modra vala laba vala, Negy arany karika benne jar vala, Ket aranyas rud abban altal jar vala.

Gyakran körös környűl fep viragokkal, Az partaya ekes fep koronakka, Az koronak közöt nagy fep gyöngyökkal, Meg esillagoztata draga kövekkel.

Rendel az közepi fep sima vala, Mint az Atzeltűkörtűndöklik vala, Abban ember kepet meg lattya vala, Carbunculus fep hint az mutat vala.

Aranybol ezüstből ástalt al vala, Meander viz rajta metsetöt vala, Szept tekerzősen rajta follya vala, Draga lniokkal az partya vala.

Igen ekes ástalt fep viragokkal, Spikinardal nagy fep Palma agokkal, Sóló gerezedekkel Olay agokkal, Szept rofakkal, nagy fok finű almakkal.

Vala Király gyakran az Ötvőfökkal, Harmintz ezüst Csefet fep ekesseggel, Csinaltata aranybol huűat fep rendel, Öt fep arany kannat csoda fepfeggel.

Mind ezeket hetven Gyra ezüstből, Csinaltata ötven Gyra aranybol. Böcsülhetetlen sok draga kövekből, Királyfagat meg jelente ezekből.

Fel

Fel kéfite ezekkel ket hűsolgajat, Fő tanatfat egyyiket
Aristeaf, Az masikat im az Komornik Andraif, Im illyen le-
velet irata mingyaraif.

Rex Ptolomæus Eleazaro summo
Iudæorum Pontifici, S. P. D.

IRya köfönetit Eleazernek, Ptolomæus Kiraly
ez nagy fő Papnak, Magat ajanlya mint jó főmbedgyanak, lo-
val akar lenni mint baráttyanak

Teged kerünk mint bizot barátunkat, Küld minekünk az
ti Bibliatokat, Es az mellet küldgy olly böics ferfiakat, Kik Gő-
rögül tolmacsollyak azokat.

Csak azért kültük mi fő tanacsunkat, Kiktől kültünk egy
keves ajandekot, Egy ezüst aranybol csinalt fűp asztalt, Pohart,
Csészket es ez mellet kannakat.

Voltak Sido foglyok itt Egyiptomban, Kiket meg Atyam
vetet volt rabfagban, Azokat meg szabaditottuk mostan, Sok-
nak Ho-penzet oltottunk ndvarunkban.

Vegezek levelet Kiraly indita, Ket Oratorat ottan el bo-
csata, Szekerekre ajandekit rakata, Az levelet ezek kezeben
nyujta.

Oda hűfön-eggyednapra jutanak, Az nagy Papnak erről
hogy hirt mondanak, Az Követek am be bocsattatának, Köfö-
nenek ezek Eleazernek.

Draga ajandekat Ptolomæusnak, Kiket küldöt vala az Sz.
Templomnak, Csodala es igen örüle annak, Mentől inkab Si-
dok szabadfaganak.

Felette fűp beűedekkel beűelle, Követőktől Kiralt mind
megh kerdeze, Mas nap erte egy aldozatot fűrte, Nagy lűfen-
nek az Kiralyert könyörge.

Ó ket harmad napig igen jól tarta, Draga Balsamommal
ajandekoza, Az lűfen Templomat velel el jara, Az Sion Varat
nekik meg mutata.

Ierusalem varafat mind el jara, Templombeli csatorna-
kat mutata, Az lűfen Ladajat nekik mutata, Az kő Tablat ne-
kik meg mutata.

Tön egy gyűlelt az fő Pap negyed napon, Az Vencet
mind be gyűte az napon, Hat hat ferfiakat valašta akkoron,
Tizenket nemzetből, űola az napon.

Sőt im az Varasban be juttak vala, Az két fő követet eleb hivata, Az nagy Pap levelet ottan olvasa, Az utan az Mestereket szólta.

Vala az Kiralynak illyen szokása, Követek hozzája ha mennek vala, Harmintz napig állafon lesznek vala, Az utan Kiralylal beszélnek vala.

Azon csudalkozok egesz udvara, Miért változott meg Kiraly szokása, Az Hetvenket mestert hozza hivata, Semmi haladék nem lön akkor abban.

Nagy sereg aranybőrűkkel vala irva, Az Isten törvénye feyer hartyara, Es az felött az nagy Pap ajandeka, Be mutatak Kiralynak egy nagy harban.

Vete szemet Kiraly ot az Bölcssekre, Tőlök Isten Könyvet eleb megh kérde, Szep aranyas kapesait am fel fejte, Nagy alkodással Kiraly állt neze.

Sőt először Kiraly hetfőre meg halla, Örömeben nagy sok könyvet hullata, Kiralyhoz kepeit mind az ő udvara, Sírnak, es Bölcsseknék Kiraly így szóla.

Igen köszönnük Ferfiak túnéktek, Munkatokert nagy halakkal tartozunk, De fellyebben Eleazár Püspöknek, Örök halálkál az nagy Ur Istennek.

Nem illik túnéktek efit csodalnotok, Hogy először az Szent Isten könyvenek, Tiszteléseget tőttem tú előtettek, Így kellett ennek lenni jól értitek.

Kezeket Kiraly egyenkent fogdosa, Az napot örök Inepnek ő monda, Antigonuszt mert az napon megh birta, Mellyen őket az Isten oda hősita.

Vitete Könyveket be az Tarházban, Nagy sokakat hivata ny udvarban, Kiraly vigan az Bölcssekkel mulata, Örövendetes lön az Kiraly udvara.

Szerze Dorotheus hetvenket állaszt, Mindenikben draga megh vetet agyat, Kikben állita ot az Doctorokat, Hozza szerze egy egy gyermek aprodot.

Azok az Mestereknek foglalanak, Minden oraban ot jelen valanak, Valaminemű etelt kevananak, Mestereknek azok adva volnanak.

Lön harmadnap az Kiralynak tanácsa, Tanácsolásának ez lön az modgya, Phalerius Demeternek meg hadgya, Mestereknek csendes helyet gondolna.

Fel fel fele az Tenger figetiben, Vala Kiralynak igen sereg vad kerde, Egy draga sereg palota közepette, Draga sereg karpitokkal ekesítve.

Es

SEQUITUR SECUNDA PARS

de septuaginta duobus questionibus, à

Ptolomæo propositis, earundemq[ue]
solutionibus.

PTOLOMÆUS egy uý Udvar tette, Ura-
kat vitezeket le ültete, Az hetvenket Me-
stert rendben ültete, Heted napig Kiraly
nagy vigan ele.
El hivata az Arsenoe affontis, Egyetem-
ben affony hazanepetis, Halvan indul Ar-
senoe affonyis, Szolgalanak nagy sok Ki-
raly fiakis.

Tetete ki Kiraly ssep Pohar fekit, Fenyessitete ssep aranyas
palotait, Vigan hordattya etkeir, borait, Futattya Trombitait
vereti dobyt.

Convivium primi Dici.

REndel az hetvenket Mester ül vala, Kiraly egy egy kérdéft
töllek kérd vala, Az elsőől Kiraly kérdötte vala, Országat
mint bekefsebben tarthassa.

Ugy mond az Bölcs, az Felfeges Istenben, Szelidseget ha
ki követ mindenben, Iamborokat tarttva nagy tisztességben,
Az olly Ország maradhat bekefsebben.

Sőt ez utan az másodikról kérde, Mint lehetne igaz csele-
ködete, Szola az Bölcs, Kiraly ha te mindenben, Te magadat
meg tekintöd eltedben.

Igy lehet igaz az ember az földön, Ha az Istent feli egeff
eltesben, Es ő tölle tarttva tellyes hűveben, Bölcsesegöt az em-
bernek lelkeben.

Lam az harmadikat Kiraly ugy kérdi, Vallyons hogy lehet
hogy minden barati, Ollyanok legyenek fele tarsai, Mint ő ma-
ga, Bölcsesra azt feleli.

Ollyan legy te mint Isten ő Felfege, Ki mindennek eletet
ad mindenben, Ezt barátid meg erük, es mindenben, Követ-
nek tegedet az kegyességben.

Sőt ez utan kérdi az negyediket, Gonoszokat ha mikoron
meg büntet, Iamborokat igazságokban meg ment, Mindenik-
nel hogy találhat hirt nevet.

Ved esed-

Ved eledben, semmit se kevelyfegből. Az bölcs mondgya,
se hatalmas erőből, Ne cselekedgyel bűnösfelelőrdömből, Ha-
nem mindent kegyességes turesből.

Az ötödiktől kérde hogy lehetne, Viadalban hogy győz-
hetetlen lenne, Bölcs azt mondgya hogy imigyen lehetne, Ha
nem biznek semmit ő Fegyverben.

Ne bizzal ugy mond hatalmasagodban, Istent nezzed
mikor indul az hadban, Őtet hiad eled titok hazadban, Igy
lehet bódog te minden viadalban.

No ez utan hatodiktol ezt kérde. Hogy hogy fellyenek
tölle ellenfele, Az Kiralynak az Bölcs im ezt feleli, Hogy ha le-
nek Isten felő vitézi.

Vele ismet fok hadi kefélleti, Kikkel mind addig sem kel-
lene elni, Migh nem a búkfeg adgya meg mutatni, Istennek is
ez volna termelheti.

Sokat nem kelek hetediket kérde, Mi volna job az ember-
nek elteben, Az Kiralynak Mester ighen felele, Ha az ember
imezt hísi elteben.

Hogy csak Isten biryon minden nepeket, Minden jora
csak ő vezeti őket, Kérde Kiraly ot az nyoltzadik Mestert,
Hogy az ember im az jámbor életót.

Az ő holta utan ő fiainak, Hogy hadhattya az ő Marade-
kinak, Azt feleli Mester im az Kiralynak, Ha meg hagyot Uram
te fiainak.

Soha ez Vilaghi hirben es nevben, Ne kevelykedgyek se
kazdagfagaban, Istenfelők legyenek ő dolgokban, Ezt had ne-
ki im az Testamentumban.

Sőt erre kérde az kilentzediket, Mint kellyön az jo es go-
nos hir nevet Mind egyarant el szenvedni ezeket, Meg felele
sola illyen bekedeket.

Ez igy lehet ha gondolod súvedben, Hogy az Isten jot es
gonoht elitünkben, Közösleg adgya az embernek elteben,
Senki ezt el nem kerülheti földön.

Parancsola Kiraly az Tizediknek, Hogy meg mondgya
mind az egek vendegnek, Mi vegre kell lenni az erősfegnek,
Feleleti akkor ez lön az bölcsnek.

Tudgyad Kiraly az mondatik erőfnek, Az ki jo tanacs-
bol vegrezsének, Vegre mehet minden ő kezdesének, Halat
adhat az illy ember Istennek.

Vadnak az Kirallyal fok Pogan bölcsnek, Csudalkoznak
hogy az tudos Mesternek, Hirtelen illy ekesen meg felelnek,
Az Isten től fundamentomat vetnek.

Ar

A Királylyal feyenkent vigádanak Eyselkorig lakodalmat nyuitanak, Több kérdesek mas napra haladgyanak, Ma az Verszerzőnek innya adgyanak, Hegedősek komihon se maradgyanak, &c.

CONVIVIUM SECUNDI DIEI.

Gyorfán mas nap az ebed el későle. Király Kiralne affonnyal le üle, Tizeneggyedik Mestertől ezt kérde, Meg tartani az marhat mint kellene.

Igy lehet ez ugymond, ha Országodban, Meltatlan dolgokat birodalmodban, Nem cselekedél te tartományodban, Penzed ne költis heabavalóságba.

No mond meg tizenkettődik ennekem, Az igaz mondaft en mint követhetem, Bölcs azt mondgya Felfegedet en kerem, Meg gondollyad ez vilagon melly ismerem.

Tökéletlenség hazuglag emberben, De kiváltkeppen az Fejedelmekben, Isten igaz mondaft secret emberben, Hazugfagot gyúól minden nemzetben.

Az tizenharmadot kéri meg mondgya, Fegyelőmnek hogy micsoda az mondgya, Bűnseket lép soval neha neha, Meg büntetni, fenytetnek az modgya.

De az tizenegyediktől azt kerde, Vilagon kegyelmes hogy hogy lehetne, Bölcs azt mondgya kegyelmes így lehetne, Ha az Király meg gondolna süveben.

Vilagra melly nehezen sülettetünk, Betegfegre nyavalyaval fel nőttünk, Istennek kegyelmes voltat tekintsük, Egy-mas ellen így nem kegyetlenkedünk.

Am az tizenötödiktől megtuda, Mi fő dolog minden birodalomban, Bölcs azt mondgya nem nezni ajandekra, De Istennek ő hent igazságára.

Szola Király ot az tizenhatodnak, Kérde tölle ereyet jamborfagnak, Bölcs felele es sula az Királynak, Meg kel gondolni azt minden jambornak.

Csak az Isten az ki mindentitkotlat, Setet Tömlötzet veseket altal lat, Mindenökkel tessén ez minden jokat, Ha ez tessé hinak igen jambornak.

Vete tizenhetedik eleiben, Modgya az birodalomnak mi legyen, Magad bírod elősser búkfeg lehen, Birodalmodban így jó modod lehen.

Vallyon smi módon az jot az gonosztol. Mint valasíthatom
megh gonost az jotol, Kiraly kerdi az tizenynyoltzadiktol, Meg
felele Bölcs így fiola azontul.

Ez Vilagon ha te az igazságról, Elmelkedel csak az jó jam-
borfágról, Meg gondolod hog az Leiköt az testtől, El ákasta-
ni nem lehet bűn-nekül.

Sok rettenetes almoktól aluttomban, Mint ohassam ma-
gam az en agyamban, Tizenkilentzed, adgyad most tudtomra,
Hogy nyughassam eivel az en agyamban.

Tudgyad Kiraly hogy az pokol almoktól, Így menekedhe-
tel undoklatastól, Ha istenről gondolkodol es jókrol, Otalma-
zod magad nappal hűségül.

Ime Kiraly hűsádkat megh kérde, Meltatlanfágot ne ten-
ne elteben, Meg mondana az mikeppen lehetne, Bölcs ő neki
erre ilyen felele.

Olyat cselekedgyel Kiraly eltedben, Ki te hozzád melto-
legyen mindenben, Ne legy ekielen cselekedetödben, Istent
keryed legellyen tegeid erre.

Nagyon örül Kiraly minden nepevel, Az bölcsekkel lakik
jó Venerőkkel, Had töltfenek bar csak amaz Serleggel, Hege-
dők had laknanak jó kedvel. Mi nem meg fogyhordotok egy
keveffel.

CONVIVIVM TERTII DIEI.

ESZT akara Ptolomęus akkoron, Minden ember
jöyen be harmad napon, Vigan lakjek Kirallyal uy udvar-
ban, Udvarban lepek Arsenoe asszony.

Szola Kiraly hűsonegyyedik Mesternek, Legyen jó kez-
döye kérdés feitelnek, Mi nehezeb dolga Fejedelemnek,
Mondgya meg azt az bölcs az Fejedelemnek.

Igen nehez Kiraly magad meg bírnod, Nehez neked ma-
gadon uralkodnod, Eletedben magad meg mértkelned, Le-
hetetlen dolgot nem kel kevanod.

No ezen kér di hűsönkettödiker, Hogy hogy lehet senki-
re ez föld felet, Ne irigykódheffem mond meg nekem ezt, Az
Kiralynak Mester fiola illyeket.

Ha gondolod hogy minden Kirallyoknak, Istent adgya
birodalmat azoknak, Kazdagfágot ő ad az kazdagoknak, Az
irigység semmit arthat azoknak.

OT

Ot meg kérde az husonharmadikat, Ki utalhattya meg ő ellenfelet, Bóls azt mondgya, ki nem valogat semelt, Mindenekkel teien kegyelmeseget.

Nam meg kérde az husonnegyediket, Dicsirete el ne vessen hogy lehet Bóls azt mondgya, hogy ha nagyot es kicsint, Egy arant tisteled kazdagot v. segent.

Ot az husonötödiket meg kérde, Kit kel neki kivaltkeppen tistelni. Irigyidet tisteld Bóls azt feleli, Ezzel ötet jamborlagra kel vinni.

Rendel husonhatodikot meg kérde, Kinek kel földén inkább kedveskedni, Bóls azt mondgya Szüleinket kel tistelni, Mindenekkel inkább kel kedvet lelni.

Ez fok után az husonhetedikot, Kérdi micsoda dragab az sepfegnel, Bóls azt mondgya az jamborlag mindennel, Dragalatosb es seb minden sepfegnel.

Meghis husonnyoltzadiktól meg kérde, Hogy ha hirt nevet ő el vettene, Mint kellene vißontag meg lelnie, Az Kiralynak Mester igiten felele.

Minden emberekhez legy nagy kegyelmes, Az bóls mondgya Istennekhoz figyelmes, Az istenhez könyörgesféddelet, Mert isten gyógyítja az ki szerelmes.

Az husonkilencediktól meg kérde, Szomorufag nélkül miként elhetne, Bóls azt mondgya senkit meg ne lertene, De mindennel eleteben jól tennie.

Gyorsan az harminztadiktól meg kérde, Micsoda fő első az dúcsófegben, Bóls azt mondgya Isten fűből felnie, Mindemben bent akarattya tennie.

Nagy dicsireiben az Bólsok valanak, Több kérdésék mas napra valadanak, Az Kirallyal akkor vigan lakanak, Szallasokra vegre mind el oßlanak. Mondgyad Uram, ezek ne bajogyanak.

CONVIVIUM QUARTI DIEI.

IDÓ akkor jo lakasnak al vala, Negyed napra gyúlenek mind udvarban, Kiraly harminzeggyediket folita, Kére mondgya mi legyen Prudentia.

De az Prudentia az az, esefeseg, Nem egyeb hanem az lelki ekeseget, Kivel ez Vilagon im az emberseg, lot gonostol meg valaßthat, olly bentseg.

Ezen kérde az harminztettödiket, Mint otalmarhassa

meg egyfelseget, Bölcs mutatá Kiralynak az efséset, Mellyel
ilyen keretne embereket.

Ime harmintharmadiktól meg tuda, Szüleinek mivel
halat adhatna, Bölcs azt mondgya hogy ha semmi dologban,
Szüleit nem viti somorusagban.

Ezen kérdi harminthegyedik Meistert, Örömeit vésteg
hálgoz hogy lehet, Az Bölcs sola, Kiraly ha gondold meg
imezt, Halgatasból sokszor nagy hasnod lehet.

Tudakozik az harminthódiktól, Mint ohasva magát tör-
vénytöréstől, Bölcs azt mondgya ha meg gondold súvóól,
ilyen eslekefék az törvényekből.

De az harminthatódiktól meg tuda, Rokansagnak hog
micsoda az hatna, Bölcs azt mondgya mi somorusaginkba,
Azok lehenk tarsaink banatinkba.

Or az harminthetediktól meg kérde, Felelem nélkül mi-
keppen lehetne, Bölcs felele ha lelked ismerete, Semmiben
nem tibolyogna testedben.

Meg kérde az harminthnyolczdik Bölcestől, Mint elhetne
mindenkoron okosul, Bölcs azt mondgya ha gondolkodol
arról, Embernek elete nincs mindenkor jól.

Immar harminthkilentzediket kérde, Vallyon smind le-
het hogy soha restsegben, Se Vilagha nagy gyönyörű cletben,
Ne esnyek az restsegnek vetkeben.

Nagy könnyen ezt Kiraly el kerülheted. Te tistedet ha
koroskent meg nezed, Mert Orságot adot kezdedben neked,
Vifely gondot arra snem lesi restseged.

Igen tetzik Kiralynak az felelet, Az utan kérdi az negye-
nediket, Mint ismerheisen meg csalard súvket, Kik alnokok
hizelkedő nepeket.

Nagy forgalmatoson tartsd esedben. Ha mind kőőőnet-
ben es mind tanaceban, Egy sabadsag lehen te barátidban,
Tudgyad ninesen alnaklag az olyanban.

Olly igen örül Kiraly ő nduaraban, Vigan tartya vendegit jo
boraval, lo volna most meg kenalanad azzal, Lantost Hege-
dőt az bornak javaval, Hat laknanak ne gondolnal bar azzal.

Convivium quinti Diei.

Sőt ez utan feyenkent örőő napra, Feljővenek minnyayan
Suy tldvarban, Rend kerent az Bölcsiek clebbi modra, Le ü-
lenek vigan lakoznak vala.

Tón illy kérdest az negyven-eggyedikől, Micsoda legh nagyob restseg embertől, Bölcs azt mondgya valaki gyermek-től, Vétőt kimil, nincs nagyob restseg ennél.

Rendel az negyvenkettődiket kérde, Hazajanak mint fogalni kellene, Bölcs felele, az ki nem kemenlőtte, Hazajart cletet el vettőtte.

Immar az negyvenharmadiktól megtuda, Önnön magát mennyire kelésabnia, Felesegnek úkevanfagara, Az bölcs erre Kiralynak igen sola.

Im jól latyuk Añonnepek melly gyarlok, Minden gonof-sagra ókis melly hailok, Igen sokat kel nekiők szenvednünk, Mert nalloknelkül mi el nem elhetünk.

Eft kérdi az negyvennegyedik Bölcsőtől, Mikent ne csallafek meg emberektől, Az Bölcs mondgya, Kiraly az cselcsapoktól, Meg od magad ket fayu emberektől.

Sőt az negyvenötödiktől meg kérde, Mikeppen haragos ő ne lehetne, Az Bölcs mondgya lstenre kel neznie, Ki oknelkül nem haragfik emberre.

Vete negyvenhatodik eleiben, Io tanacsu hogy mikeppen lehetne, Bölcs azt mondgya az imigyen lehetne, Iot es gonofst ha meg tudna mernie.

Csak az negyvenhetedikől meg kérdi, Vilag ferent mint kellyen bölcselkedni, Bölcs ily sola annak imigy kel lenni, Az jo okofagot illik követni.

Hagya, negyvennyoltzadik hogy meg mondgya, Kazdag-fagnak hogymi volna jutalma, Bölcs azt mondgya lsten annak hazaba, lövevennek ki lesten jo gazdaya.

Rendel negyvenkilentzediktől kérde, Vallyons melly haz romlana el későbre, Bölcs ily sola az mely hazat ingyeniben, Nem csináltak az allana későbre.

Iova hagy, aortvenedikől kérde, Bölcsfelegnek mi volna ő gyúmólise, Bölcs azt mondgya Lelcknek csendeslege, Lelki öröm bölcsfelegnek gyúmólise.

Szola Kiraly vendeginek vigfaggal, Minden ember lakyek vigan jo borral, Ne keröld el az Hegedűst most azzal, Had úffe el az roldat az torkarol, Am az Lantost tollya ki bar az hazbol.

CONVIVIVM SEXTI DIEI.

TÓNhatod nap Kiraly nagy lakodalmot, Be hivata az Arsenoe ahhont, Le ültete az hetvenket tolmacsot, Es ezek kel Urakat s Urnakat.

It az

It az ötveneggyediket szólta, Attól kérde es bizennyal meg tuda, Kevelységtől magat hogy meg ohallá, Az Kiralynak az Bölcs akkor így szóla:

Az melly ember gyakran meg emleközik, Hogy porr shamu ki arról gondolkodik, Kivel ember hogy listentől gyűlöltetik, Kevelységtől az meg menckedhetik.

De az ötvenkettődiktől meg kérde, Kitől kellene tanácsot kerdeni, Bölcs felele Uram jo meggondolni, Mert nem minden ember jo tanács adni.

Illik Uram jarnod annak tanácsban, Az ki sokat forgodot jo dolgokban, Nincs háson mindenkor iffiu tanácsban, Magok hásonat kik csak vesik dolgokban.

Vete ötvenharmadik eleiben, Az Kiralynak mi legyen nagyob búkfége, Bölcs azt mondgya fogainak szerelme, Alatta valoknak hozza jo kedve.

Az ötven negyediktől Kiraly meg kérdi, Procastornak hogy mi volna ő tibi, Bölcs azt mondgya igazat el hitetni, Az hamisat igazan ki mutatni.

Nam az ötvenötödiket szólitvan, Az melly Országban sok fele nép vagyon, Kérde hogy kel rendeket nagy igazan, Kedvet lelni f-meg tartani jo modon.

Tudgyad Kiraly mindenfele nemzetnek, Így foglaltasd igazságot mindennek, Ha nem nezed te semellyet senkinek, De folyassát im az igaz törvennek.

Ez után ötvenhatódiktól kérde, Micsodan bankodni inkább kellene, Bölcs felele felebaratunknak esete, Szomorúság ő gonosf szerencseje.

Sőt az ötvenhetedikétől meg kérde, Mint kellene hamar segyent vallani, Bölcs azt mondgya kevelységben kel csní, Mert így könnyeb nagy kudartzot vallani.

Parancsola az ötvennyolczadiknak, Hogy megmondgya kire kel az Kiralynak, Fejet bizni, Varat bizni avagy az Urnak, Meg felele az Bölcs arra Kiralynak.

Illik Kiraly biznod magad ollyakra, Ki tegedet semmi bossúságaba, El nem arul sem penig haragyan, Az búkfegkor nem nez csak jutalomra.

Rendel kérde ötvenkilentzediktől, Hogy maradhat az Ország bekefeggel, Bölcs azt mondgya gondal nagy vigyazással, Tisztartok ne ellyenek bertelenfeggel.

Igy kérdezi hatvanedik Mestert is, Mint lehetessen kedves es tiszteletes, Azt feleli, Kiraly legy te jófogos, Az latorfag listen előt utalatos,

Tovab

Tovab kerdi az hatvanegyediket, Mint tarthasson hadban jo esendez süvet, Bölcs felele tarts jambor vitezeket, Kikre bizhassd fejedet es nepedet.

Vegeztek it hatodik lakodalmot, Mind fejenkent neknek ssep lakodalmot, Az Kiraly vigan köszöni jo borat, Nem felelti Hegedűset Lantofat, Mert vigabban ranthattya az notajat.

CONVIVIUM SEPTIMI vel ultimi Diei.

S Ok jo lakas utan hogy juttak vala, Heted napra ki az vegő nap vala, Tizennegy Doctor hatramarat vala, Sentenciát kik nem mondottak vala.

Azt hagyja arkor Kiraly ő Saffarinak, Hetser jobban főzzenek, forgodgyanak, Mert ez volna vege ny udvaranak, Iztene Kiraly Kiralyne affionnak.

Igen hamar ruhajaban öltöztek, Arsenoe affiony akkor belepe, Kiralyis ssep ruhajaban öltöztek, Mint az nap homalyban ugyan tündöklek.

Csodalatos lön Kiralynak ő dolga, Mondhatatlan neki nagy jambor sága, Az hatvankettődik Bölcsőtől meg tuda, Mint lehetne igaz okoskodasa.

Te főlfejed magaba meg gondollya, Az mit hallas magaban jól meg hannya, Aftis meg lasd az ki teneked mondgya, Igy tanuls igazan okoskodnia.

Ottan vola hatvanharmadik Bölcsnek, Okat kerdi miért hogy fok embereknek, Jamborsaghoz im nincsen szerencsejök, Szola az Bölcs ot az Feyedelemnek.

Csodalatos az ember az termeset, Resegsegre fősvenségre kesitet, Buvasagra adot nagyob menetelt, Ezek telnek latorra fok embereket.

Ot az hatvanegyediket meg kerde, Kiralynak mit kel követni elteben, Mutatta Bölcs az igaz törvényökre, Es azoknak igaz követelere.

Meg kerdeze hatvanötödik Mestert, Ki érdemlene fejedelemseget, Bölcs azt mondgya az ki igazat szeret, Törvény szerent alnokokat meg büntet.

Meghis kerdi az hatvanhatodikat, Ki érdemlene az Capitanisagot, Bölcs azt mondgya az ki az ember halalt, Bűnnek tartya es szeret igazlagot.

Parancsola az hatvanhetediknek, Hogy meg mondgya im
az Fejedelemnek, Kit kel tartani csudalatos embernek, Meg
felele Bölcs az Fejedelemnek.

Olly embert kel csodalnia mindennek, Az kit latunk ha-
talmasnak kazdagnak, De nem ismerjük ezt lenni kevelynek,
Ez mondatik meltan csuda embernek.

Szola ottan az hatvannyoltzadiknak, Erre kérdi mondgya
meg az Kiralynak, Miben kel lenni foglalatosnak, Meg felele
ezt monda az Kiralynak.

Ved elő Kiraly hon vesteg ültődben, Az Isten könyvet
keresséd meg ebben, Mint alattad valo nep orsagodban, Hogy
igazan ellyen minden dolgaban.

Iuta Kiraly hatvankilentzedikre, Attól forgalmatoson
meg kérdere, Mit mivellyen az ember dolga közé, Önem
magat el ne unnya restfegben.

Tudgyon ember gondolkodni magarol, Eletenék igen
gyarol voltarol, Emléközök az elmult nagy dolgokrol, Es
eletet jobbitta meg azokbol.

Az hetvenediktol Kiraly megtuda, Mi módon kel nekü
vigan laknia, Es lakodalomban nem bankodnia, Az Kiralynak
Bölcs így kezdé fölnia.

Az kik Historiakrol tudnak fölni, Nagy dolgokrol meg
tudnak emlékezni, Annak savat otis meg kel halgatni, Neha
Lantnak s Hegedőnek zöngeni.

Hetveneggyediket Kiraly meg kérde, Fejedelmet Kiraly
nemzetből, Vagy peniglen segeny nemből kellene, Az Orsag
otalmara mentelnie.

Azt felele termeset meg mutattyá, Ebben ember magat
az mihez tartja, Szegeny nemből tamat Kiraly jol tudgya, Az
kösségnek sokszor lehen farkasa.

Im az hetvenkettődiktől megtuda, Mi volna legh dragab
es job orsagban, Bölcs im az jo bekelegre mutata, Ki nagy ritka
madar Magyar orsagban.

Nagy dicsireiben az Bölcsök valanak, Hogy hertelen se-
pen felelni tudnak, Az nagy Isten vetik fundamentomnak,
Egy jo kedve hogy jutsa az Kiralynak.

Szep aranyos Poharat meg töltete, Az első Mesterre
sepen köszöne, Igyc abból mindenik rendről rendre, Köszö-
nelnek im elő az igeje.

Mondhatatlan hasznos jelen voltatok, Lön minékünk,
tiszteletes Mesterek, Kerti dőnektek haladok lebünk, Vala-
migh ez Vilagban mi elhetünk.

Az Pohart kit most en kezembem tartok, Egeszegeert az Eleazarnak, Köszönem en ezt mostan túreatok, Ezzel főre egyet egyet ígyatok.

Hetvenket inas aprod solgat tinectek, Mind azokat ez nap adom tünctők, Harom harom Ghira ezüst tünctek, Vegyetek jo neven noha tetfik kevesnek.

Harom harom ingel ajandekoza, Kiraly az Bölcsőket ugy kerí vala, Hogy gyakorta jönnek ő hozzája, Barátságat nagy szeptökkel ajánlja.

Ideje hogy eltelek udvaranak, Az Mesterek haza menni akarnak, Szep ajandekot az Eleazarnak, Kiraly küldé töllek im az nagy Papnak.

Tíz ezüst labu szept Setzel fekeket, Ez mellet harmintz Ghira ezüstőket, Egy vegh barfont tíz selyem szept ingeket, Szep koronát, biborbol szept ruhakat.

Dragalatos arany ezüst csefeket, ajandekon küldé Kiraly ezeket, ezek mellet az Papnak egy levelet, leveleben ír az Papnak illyeket:

Köszönyük teneked barátságodat, Eleazar ezen kerünk tegeedet, ne tilts túlunk illy jeles bölcsőket, ha mikoron meghatnak minket.

Őket Kiraly szepten el kísértete, hazajokban tífesfeggel meg küldé, az Kiralynak lön jo híre es neve, vilagh ferté meg marada jo hire.

Ptolomęus így cselekedet vala, ez vilagnak ő nagy háfnottótt vala, Az bent könyvet meg fordította vala, Nagy költsegebe Kiralynak tölt vala.

Pelda lehet ez az Magyarai Uraknak kik mindenkor csak magoknak vakarnak, Isten tífesfegere nem gondolnak, az mit arra költnek alittyak karnak.

Vallyon miért hogy illy boros markatok, En azt hísem hogy meg segenyettetek, de ha az segenysfeg bant ti bennetek, Torkotoknak Urak, azt köszönnyetek.

Engem rágalmaزونak nem mondhattok, Mert láttatok hogy en igazat monlok, Mikoron elfogy ti nektek borotok, farkas penitentiát ti tartotok.

Ha el nem hadgyatok erkölcsötőket, Magyar orfagnak mondgyatok jo cyfet, nap kelleire idejen nezzetick helyt, de jay el nem vihetitek az Szőlőt.

Tudgyatoké mi legyen ennek oka, Marhatoknak mincseu saporasaga, Ptolomęus Kiraly eztől jo pelda, hova kellene nem költetek oda.

Mert valamit el viték tik az hidon, Meg kel adnotok bi-
zonnyal az vamon, Nincsen reſe lſtennek olly marhaban, El
kel annak kelnie, csak hijaban.

Azert Magyarok kerlek en titeket, Eſmerjetez meg az ti
vetketeket, Kőveſeteket meg az ti lſtenteket, Meg bocsattya
hidgyetek bűnőteket.

Ez eneket rende le be verſekbe, Kinek neve irva vagy on
verſőben, Maſfel ezer felett irnak hetvenben, Meg talalta
Ariſteas könyveben.

Szerze el ben ſovan Szilagy orſágban, Kufal-kőben az
egy havas oldalban, Egy Czellaban, az az, egy fűſtős hazban,
El vegezte el fen egy ſom pokorban.

F I N I S.

*(István Horvay Írtája. — Lásd
a II. a part kezdőhétét!)*

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

